

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36143

гр. София, 12.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Калина В. Станчева Гражданско дело № 20221110154247 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от Г. Г. Г., Д. П. Я., Е. П. Г., Л. М. Т., Т. А. Г., М. А. Г., С. Г. Г., Й. Г. Г., И. В. Г., В. П. Й., Е. П. Г., Р. Д. В., Ц. С. Б., С. Й. П., Б. Б. К., Р. Б. Г., К. Й. Г., Р. К. М., Д. К. Й. и Б. Г. В., чрез адв. П. П. и Д. Г. от САК, с пълномощно към исковата молба, срещу Д. И. И., М. И. М., М. Д. В., В. А. Т., Т. А. Т., В. Т. К., Д. Г. Д., Е. Г. Т. и С. Д. Г., с която е предявен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищците са собственици на имот пл. № ****, нанесен през 1993 г. в кадастрален лист № 645 от новия неодобрен кадастрален план на гр. София, попадащ в регулационния план на местност „*****“, „***** III част“, одобрен със Заповед № 435 от 30.09.1975 г., който имот е идентичен с част от имот пл. № 955 в кадастрален лист № 645 от 1950 г., местност „*****“, при съсед: Т. М., М. Г., С. Г., П. Б., нанесен като поземлен имот с идентификатор 68134.1606.****, находящ се в АДРЕС по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД -18-38/10.07.2012 г. на Изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 1627 кв.м., с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване: за друг вид застрояване.

В исковата молба се твърди, ищците са собственици на Поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1606.****, находящ се в АДРЕС по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД -18-38/10.07.2012 г. на Изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 1627 кв.м., с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване: за друг вид застрояване. Номерът на имота по предходен план е ****, в квартал: 276, парцел II, видно от представената скица на ПИ № 15-567379 от 18.11.2016 г. на Служба геодезия, картография и кадастър – гр. София. Ищците удостоверяват правото си на собственост с Нотариален акт № 14, том IА, рег. № 2088, нот. дело № 178 от 2000 г. на И. Н., нотариус с рег. № 040 в НК, вписан в Службата по вписванията под № 116, том IV, дело № 5605/04.04.2000 г. Обясняват, че с цитирания нотариален акт ищците и

техните праводатели са признати за собственици на недвижим имот, възстановен в стари реални граници по реда на чл. 10 и чл. 10а от ЗСПЗЗ и чл. 18ж, ал. 1 и чл. 18з, ал. 1 от ППСЗПЗЗ и въз основа на влязло в сила Решение № 2153/07.03.1977 г. на ПК при кметство ****, както следва: М. М. – 1/3 ид. част, Й. М. – 1/3 ид. част, Ц. М – 1/12 ид. част, Р. В. – 1/12 ид. част, М. М – 1/12 ид. част и Г. Г. – 1/12 ид. част от следния недвижим имот: Празно дворно място с площ от 1700 кв.м., съставляващо имот пл. № ****, нанесен през 1993 г. в кадастрален лист № 645 от новия неodobрен кадастрален план на гр. София, попадаща в регулационния план на местност „*****“, ***** III част“, одобрен със Заповед № 435 от 30.09.1975 г., който имот е идентичен с част от имот пл. № 955 в кадастрален лист № 645 от 1950 г., местност „*****“, при съседни: Т. М., М. Г., С. Г., П. Б., съгласно влязло в сила Решение № 2153/07.03.1997 г. на ПК при кметство ****. С писмо № 24-20518-13.07.2022 г. на Агенция по геодезия, картография и кадастр, ищците били уведомени, че по заявление вх. № 01-321174-08.06.2022 г. на С. Г. до СГКК-София, е извършено изменение на данните в кадастралния регистър за недвижимите имот, за поземлен имот с идентификатор 68134.1606.**** по одобрените КККР на гр. София, район „*****“, Столична община. Изменението в КРНИ е извършено на осн. чл. 53, ал. 2 от ЗКИР и се състои в регистриране на данни за собственик – С. Д. Г. с нотариален акт № 153, том XIV, дело № 2779/22.10.1993 г., издаден от I Нотариат при Втори Районен съд София. След изменението в КРНИ за поземлен имот с идентификатор 68134.1606.**** са записани като собственици и останалите ответници в настоящото производство. Ищците твърдят, че ответниците не са били собственици на имот пл. № ****, нанесен през 1993 г. в кадастрален лист № 645 от новия неodobрен кадастрален план на гр. София, попадаща в регулационния план на местност „*****“, ***** III част“, одобрен със Заповед № 435 от 30.09.1975 г., който имот е идентичен с част от имот пл. № 955 в кадастрален лист № 645 от 1950 г., местност „*****“, при съседни: Т. М., М. Г., С. Г., П. Б.. Това поражда и правния интерес на ищците да заведат настоящото дело. Отправена е молба до съда за отмяна на нотариален акт № 153, том XIV, дело № 2779/22.10.1993 г., издаден от I Нотариат при Втори Районен съд София, на основание чл. 537, ал. 2 ГПК, предвид констативния му характер. Молят съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответниците за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК Д. И. И., М. И. М., В. А. Т., Т. А. Т., В. Т. К., Д. Г. Д., Е. Г. Т. и С. Д. Г. са депозирали такъв, чрез адв. А. А., с пълномощно към отговора. Ответникът М. Д. В. също е депозирал отговор в законоустановения срок, чрез адв. А. А., с пълномощно към отговора.

В отговора на ответниците Д. И. И., М. И. М., В. А. Т., Т. А. Т., В. Т. К., Д. Г. Д., Е. Г. Т. и С. Д. Г. се излага, че предявеният иск е изцяло неоснователен, доколкото и от приложенияте от ищците документи се вижда, че с Решение № 97 от 28.09.1993 г. на ПК при ТОА „*****“, влязло в сила на 12.12.1993 г., С. И., С. М., Р. Н. и Е. Т. са признати за собственици на процесния имот. При наличие на влязло в сила решение от 1993 г., с което е

възстановен имотът на наследодателите на ответниците, решение № 2153 от 07.03.1997 г. се явява нищожно, тъй като е постановено при наличие на предходно издаден и влязъл в сила административен акт без материална компетентност на административния орган, а при условията на евентуално – същото е незаконосъобразно. Считат, че решението от 1997 г. се явява нищожно, доколкото е налице липса на материална компетентност на ПК да преразглежда въпрос, по който вече се е произнесла с влязло в сила решение от 28.09.1993 г. Излага, че стабилните административни актове, издавани от ПК, не могат да се отменят или изменят от органа, който ги е постановил, или с тях да се преуреждат вече уредени с предходен акт отношения. При повторно произнасяне по повдигнатия пред административния орган въпрос, същият издава индивидуален административен акт извън своята материална компетентност, което води до нищожност на второто постановено решение. Цитирана е практика на ВКС в подкрепа изложението на ответниците. Под евентуалност, се прави възражение за изтекла в полза на ответниците придобивна давност по чл. 79, ал. 1 ЗС. Излагат, че са предприети действия за реализиране на инвестиционните намерения на ответниците за застрояване на процесния имот, наред с упражняване на фактическата власт върху същия. Така през 1995 г. с писмо на СО, ТОА, „*****“ на ответниците било препоръчано да обединят имота си с този на съседите за вземане на правилно техническо решение във връзка с новата регулация и застройка на междублоковото пространство между блок 57-58. Обръщат внимание, че през целия период, от който притежават процесния имот, никой не е изявявал претенции или възражение по повод на последния. Молят съда да постанови решение, с което да отхвърли иска. Претендира разноски.

В отговора на ответника М. Д. В. се навежда, че исковата претенция срещу този ответник е недопустима, поради следните съображения. Към подадения отговор по чл. 131 от ГПК на останалите ответници е приложено съдебно удостоверение по гр.д. № 19059/2023 г. на СРС, III ГО, от което е видно, че М. Д. В. е подала молба вх. № 99542/10.04.2023 г., с която се отказва от наследството на наследодателя си А. Т. В.. Отказът е вписан в особената книга на съда под № 822/11.04.2023 г. Независимо, че по делото са представени доказателства в горепосочения смисъл, ищците са подали уточнителна молба от 25.05.2023 г., с която са насочили иска си и срещу М. В.. Обяснява, че с надлежно вписания отказ от наследство обаче се прекратява материалноправната връзка между починалия ответник и лицето М. В.. Същата не е процесуално легитимирана да бъде ответник по делото, тъй като правото на собственост върху имота не е преминало в нейния патримониум. Моли съда да постанови решение, с което да прекрати производството по делото по отношение на М. Д. В.. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА. Евентуално, в случай, че съдът приеме производството за допустимо, препраща към доводите, изложени в отговора на останалите ответници.

Не се спори между страните, че на 22.10.1993 г. е съставен нотариален акт № 153, том XIV, дело № 2779/22.10.1993 г., издаден от I Нотариат при Втори Районен съд София, по силата на който на основание Решение № 97 от

28.09.1993 г. на ПК при ТОА „*****“ ответниците са признати за собственици на процесния имот, както и, че с Решение № 2153/07.03.1997 г. на ПК при кметство „*****“, общ. ***** на наследодателите на ишците е възстановено правото на собственост върху процесния имот, като ишците са се снабдили с нотариален акт за собственост върху недвижим имот по ЗСППЗ № 14, том IА, рег. № 2088, нот. дело № 178 от 2000 г. на И. Н., нотариус с рег. № 040 в НК, вписан в Службата по вписванията под № 116, том IV, дело № 5605/04.04.2000 г. Тези обстоятелства не се оспорват от страните, поради което съдът намира, че не се нуждаят от доказване.

В тежест на ишците е да докажат:

1. че са собственици на процесния поземлен имот с идентификатор 68134.1606.**** на твърдяното основание;
2. всички факти, на които основават своите искания или възражения.

В тежест на ответниците е да докажат всички факти, на които основават своите искания или възражения, в това число, че са собственици на процесния имот на противопоставимо на ишците основание, евентуално, че са придобили имота по давност.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба и към отговора писмени доказателства. Доказателственото искане на ответниците за допускане до разпит на трима свидетели при режим на довеждане за посочените в отговора на исковата молба обстоятелства е относимо, необходимо и допустимо, поради което следва да се уважи.

Съдът, след като констатира, че предявеният иск е редовен и допустим, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния **ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:**

ПРЕДМЕТ на делото е установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ишците са собственици на имот пл. № ****, нанесен през 1993 г. в кадастрален лист № 645 от новия неодобрен кадастрален план на гр. София, попадащ в регулационния план на местност „*****“, „***** III част“, одобрен със Заповед № 435 от 30.09.1975 г., който имот е идентичен с част от имот пл. № 955 в кадастрален лист № 645 от 1950 г., местност „*****“, при съсед: Т. М., М. Г., С. Г., П. Б., нанесен като поземлен имот с идентификатор 68134.1606.****, находящ се в АДРЕС по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД -18-38/10.07.2012 г. на Изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 1627 кв.м., с трайно предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване: за друг вид застрояване.

Не се спори между страните, че на 22.10.1993 г. е съставен нотариален акт № 153, том XIV, дело № 2779/22.10.1993 г., издаден от I Нотариат при Втори Районен съд София, по силата на който на основание Решение № 97 от 28.09.1993 г. на ПК при ТОА „*****“ ответниците са признати за собственици на процесния имот, както и, че с Решение № 2153/07.03.1997 г. на ПК при кметство „*****“, общ. ***** на наследодателите на ишците е възстановено правото на собственост върху процесния имот, като ишците са се снабдили с нотариален акт за собственост върху недвижим имот по ЗСППЗ № 14, том IA, рег. № 2088, нот. дело № 178 от 2000 г. на И. Н., нотариус с рег. № 040 в НК, вписан в Службата по вписванията под № 116, том IV, дело № 5605/04.04.2000 г. **Тези обстоятелства се признават от страните и не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИШЦИТЕ е да докажат:

1. че са собственици на процесния поземлен имот с идентификатор 68134.1606.**** на твърдяното основание;

2. всички факти, на които основават своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИЦИТЕ е да докажат всички факти, на които основават своите искания или възражения, в това число, че са собственици на процесния имот на противопоставимо на ишците основание, евентуално, че са придобили имота по давност.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (включително медиация), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на трима свидетели на ответника при режим на довеждане за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за 08.11. 2023 г. от 11:40 часа, за когато да се призоват страните, свидетелят и вещото лице.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговорите на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание може да изрази становище и да посочи и представи

доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата
молба оспорвания и
възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____